

ÜZENET

A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET
HETILAPJA – III. ÉVFOLYAM – 50. SZÁM, 2010. DEC. 19.

Kedves Testvérek!

Pál apostol abban a kivételes helyzetben volt, hogy együtt növekedhetett lélekben az egyházzal, ahhoz az első generációhoz tartozott, melyet a mai egyháztörténet ősegyház névvel jellemez. De növekedés már ekkor is volt, lenni kellett, hiszen csak ez a növekedés vihet közelebb Istenhez. Viszont, ahogy a mai igéből is látszik, már ekkor is megjelentek az ezzel kapcsolatos elég komoly problémák. Minden ember életében

jel táplálkozom, akkor csak a „szeretet ünnepe” lehet számomra. Ez nem kevés, mint ahogy a mai rohanó világban nem kevés a megállás és az egymásra figyelés, még ha csak egy pár napra is. Családok tölthetnek együtt néhány napot, örülhetnek egymásnak rokonok, akik talán egész éven át nem látták egymást, nem tudták egymással megosztani örömeiket, bánatukat, most lehetőség van rá. De ha csak ennyi a számomra a karácsony, az csak tejnek eledele. Van benne némi tápanyag, de kevés. Időle-

Aki ugyanis tejen él, járatlan az igazság igéjében, mivel kiskorú.

A nagykorúaknak pedig kemény eledel való, mint akiknek érzékszervei a gyakorlat következtében már alkalmasak a jó és a rossz megkülönböztetésére.

Zsid. 5,13-14

van gyermekkor, és ekkor a táplálék is ennek megfelelő, ami a legjobban szolgálja a növekedést, fejlődést. Később azonban váltani kell a komolyabb táplálékokra is, még akkor is, ha az ember néha szívesen maradna az egyszerűbbnél, könnyebben emészthetőnél. És ez a mai alapige így adventi időben különösen is aktuális. Mit mond a számomra a karácsony, milyen üzenetet hordoz a számomra, milyen gondolatokat ébreszt bennem ez az ünnep, és különösen is az ünnepre való készülés időszaka? Ha, maradva mai igénk hasonlatánál, tej-

gesen erősíti a szervezetet, és így nem lehet károsnak nevezni, de mégis kevés. Lehet több is. Ha az adventet és a karácsonyt Isten szerint éljük meg és próbáljuk megérteni az üzenetét, na az az igazi kemény eledel. De erre van szükségünk. Csak ebből kaphatunk valódi táplálékot, melyből erősödés jön. Megérteni ezt az időszakot nem is olyan könnyű. De ezt a harcot meg kell mindenkinek magának vívni ahhoz, hogy a karácsony valóban Isten Fiának születésnapja legyen a számunkra is. Képletesen nekünk is be kell járni az utat, mint a napkeleti bölcsek-

nek ahhoz, hogy megérkezhessünk a jászolhoz.

De a fejlődésnek fázisai is vannak. Mindenki fejlődésének megvannak az egyes szakaszai. És ezt át kell élni, még akkor is, ha nehéz, ha esetleg jól jönne valami segítség. De ez nem ilyen egyszerű. Hadd mondjak el egy nagyon tanulságos történetet, amit én is hallottam Őrsi Anikó nénitől, aki Sárospatakon mentálhigiénével foglalkozik. Egy ezzel kapcsolatos előadáson a következő történetet mesélte: Mindenki tudja, hogy a pillangóknak különböző fejlődési szakaszai vannak. Az utolsó, amikor a bából kibújik a kész pillangó (imágó) nagyon nehéz, az állat számára fáradtságos, sokáig tart, és nem is egyszerű. Egyszer valaki megsajnálta egy ilyen küzködő pillangót, és lefejtette róla azt a külső héjat, mely egykor védte, mára azonban gátjává lett fejlődésének. A következmény szörnyű volt, de számunkra mégis nagyon tanulságos kell, hogy legyen. A szerencsétlen pillangó csak ült, de repülni sosem tudott. Ugyanis abban a harcban, melyben a bából kimászott, kellett volna, hogy megerősödjön a szárnya annyira, hogy képes legyen súlyát felemelve a levegőbe emelkedni. Ez a történetet tanulságként kell, hogy szolgáljon nekünk. Segíteni lehet, de durván beavatkozni a másik fejlődésébe nem. Még akkor sem, ha úgy látnánk jónak. Ezt a nehéz, de mégis csodálatos utat mindenkinek magának kell végigjárnia. Megérteni, megerősödni, felnőni. Így lesz az egykor tejitalt kortyoló gyermekből kemény táplálékot igénylő felnőtt. De még az is előfordulhat, hogy

míg egyes kérdésekben az ember már felnőtt, addig más kérdésekben még gyermek. De erre is csak és kizárólag Istentől kérhetjük a gyógyítást és hogy felneveljen minket.

A mai Ige ugyan nem szól róla, de talán érdemes megállni egy harmadik fejlődési szakasz felett is. Ez pedig a kamaszkor. Pál apostol korában ezzel még annyira nem foglalkoztak, nevelési szempontból sem, ma már azonban tudjuk, hogy ez egy igazán különleges időszak. És nem csak a biológiai, hanem a lelki fejlődés szempontjából is. És nem csak arról beszélek, hogy az ebben az életkorban élő testvérek különleges odafigyelést, megértést, lelkigondozást igényelnek, hanem arról is, hogy magának a hívő életnek, függetlenül attól, hogy az ember mikor tért meg, van ilyen időszak. Ennek jellemzője, hogy az ember úgy érzi, csak neki lehet igaza és csak az a kegyesség a helyes, melyet ő követ. Erre többféle válasz is lehetséges. De az ilyen testvér felé mindenképpen megértéssel kell közeledni, hiszen ezt mi is átéltük. Nekünk is volt időnk, amikor így gondolkodtunk. Isten ezen is át tud minket segíteni, tud adni fejlődést ebből a szakaszból is.

Isten az adventet és a karácsonyt a különböző fejlődési szakaszokban lévő gyermekeinek adta. Mégis, kérjük Istent, hogy a legtöbbet adja nekünk lelkileg, és ne csak a szereteteinkkel való találkozást, hanem a betlehemi jászollal való találkozást is áldja meg!

Ámen!

(Elhangzott 2010. december 12-én.)

GYÜLEKEZETÜNKBEN TÖRTÉNT

Mint ahogy az már lenni szokott, a harmadik adventi vasárnapon idén rendhagyó istentiszteletre gyűltünk össze. Délután 3 órakor a megszokottnál kicsit jobban megtelt teremben kezdődő istentiszteleten elhangzott ígéhirdetés kivonata az előző

oldalakon olvasható. Az alkalmon a Mille DOREMI kórus is szolgált. Az istentiszteletet szeretetvendégség követte, melyhez a gyülekezet szinte minden tagja hozzájárult egy tálca süteménnyel, szendviccsel, forralt borral, és mindenki húzhatott magának és szeretteinek egy ajándékot is – egy ígés kártyát. Legyen áldássá mindannyiunk számára az együtt töltött idő!
– xta –

„ISTEN SZEME”, AVAGY GONDOLATOK EGY KÖRLEVÉL MARGÓJÁRA

A hetilapunk múlt heti számában leközölt lelkészi vélemény másokat is arra készítetett, hogy tollat ragadjanak. Íme egy hozzászólás:

Amikor a lelkész úr levelét olvastam, elgondolkodtam. Leginkább azon, hogy meddig lehet még Isten teremtményeit felhasználni Isten félremagyarázására. De ezt sajnos, már lehet mondani, megszoktuk. Érdemes végiglapozni az egyháztörténelmet... Azonban utána más is eszembe jutott. Ha valaki járt már Törökországban, biztosan látott a törököknél kis türkizkék gömböket, rajta fehér mezőben egy fekete körrel. Ez nem más, mint az úgynevezett *Alagöz*, vagyis *Isten szeme*. A törökök azért tartják ezt mindig maguknál, hogy emlékeztesse őket arra, hogy Isten mindent lát, minden cselekedetünket számon tartja. És náluk még kevesebb jelentőséggel bír, mint nálunk, hiszen ők fatalista módon hisznek az eleve elrendelésben, és számukra a tetteknek emiatt viszonylag

kevesebb jelentősége van.

De, bár nem hiszek sem abban, hogy egy egyébként csodálatos csillagászati jelenség lenne Isten szeme, sem pedig abban, hogy egy kicsi kék gömb jelenítene meg ezt hitelesen, azért az utóbbi felhasználásának van némi üzenete számomra is. Jézus azt mondta a missziói parancsolatban, hogy *„Íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig”*. Ez azonban azt is jelenti, hogy látja cselekedeteinket, mondhatni botlásainkat, bűneinket. Néha erre szoktunk-e gondolni? Néha, legalább olyan gyakran, mint a törökök, amikor ránéznek az alagözre, eszünkbe szokott-e jutni, hogy Isten látja mit teszünk, sőt azt is, mit gondolunk. Igen, nincs, nem lehet bűn nélküli ember. De ennek ismerete még nem jogosít fel minket arra, hogy ne próbáljunk meg Isten dicsőségére élni. Saját erőnkéből nem megy, tudom. De Őtöle azt is el lehet, és el is kell kérni, hogy adjon nekünk erőt megállni a kísértések között, és tegye késszé szívünket arra, hogy az Ő törvényei szerint éljünk.

Éles György

„Ha emberek vagy angyalok nyelvén szólok is, szeretet pedig nincsen énbennem, olyanná lettem, mint a zengő érc, vagy pengő cimbalom.... Ha szeretet pedig nincsen énbennem, üres vagyok.” 1 Kor 13

A szeretet olyan energia, rezgés, amely táplál, megbocsát, utat mutat, ha megbotlunk, elmondja, miként cselekedjünk, hogy legközelebb jobban menjen – türelemmel, lassan, építően.

A legtöbbször napjai azért mennek tönkre, mert nem tudjuk lecsendesíteni a szívünket a mindenható Isten előtt. Mert a szívünk nem az Ő szeretetével van tele, hanem valami egészen mással, nagyon sokszor aggodalommal.

A szeretet ünnepére készülődve rövid kérdéssorozatunkban a szeretetben való megújulásról kérdeztük néhány gyülekezeti tagunkat. Lássuk hát véleményüket ezen a területen...

– **Meg kell-e újulni a szeretetben?**

– Igen, mindenféleképpen. Gyarló emberi természetünk-nél fogva, mint minden másban,

sajnos a szeretetben is csak lankadni tudunk. Isten az, aki szeretetében is állandó, és Tőle kell imádságban elkérnünk az erőt, hogy meg tudjunk folytonosan újulni mind a Felé, mind pedig embertársaink felé irányuló szeretetünkben.

– **Miért is fontos megújulni a szeretetben, hisz a mindennapok történései pont az ellenkezőjét várják el tőlünk?**

– Ha nem újulnánk meg a szeretetben, egyszer csak azt vennénk észre, hogy már nyoma sincs bennünk... és még belegondolni is rossz, mi minden más

költözne helyette a szívünkbe (pedig a szeretet mellett így is szokott benne lakozni sok minden más, nem éppen krisztusi indulat)... csak szeretettel lehet győzelemre jutni, a viszály, a harag csak további rosszat szül... ha nincs szeretet, minden hiábavalóság.

– **Kiket szeretünk? Kiket lehet szeretni? Tudjuk-e azokat szeretni, akiket Krisztus kér, hogy szeressünk?**

– Könnyű azokat szeretni, akik kedvesek hozzánk és szimpatikusak nekünk. Krisztus viszont arra kér minket, hogy még az ellenségünket is szeressük... Elméletileg ezt ugye tudjuk, de a gyakorlatában sokszor elbukunk. Magamon úgy szoktam pl. lemérni, hogy szeretem-e azt a bizonyos valakit, akit ellenségemnek vélek, hogy megpróbálom, tudok-e érte tiszta szívből imádkozni...

Dienes Kornélia

(folytatás a 7. oldalon)

„MIÉRT HIRDESSÜK AZ ÉVANGÉLIUMOT A GYERMEKEK KÖZÖTT?”

CSALÁDI DÉLUTÁN

A „SOLI DEO GLORIA” CÍMMEL KASSÁN,
2010. SZEPTEMBER 18-19. KÖZÖTT MEGRENDEZETT
GYEREKMISSZIÓS KONFERENCIA ÉS SZAKMAI NAP
RENDEZVÉNY ELŐADÁSAI NYOMÁN

PRÁGA, 2011. JANUÁR 15.
17.00

**Fontos-e, hogy gyermekeink hitben nevelkedjenek?
Szükséges-e, hogy gyermekeink halljanak az evangélium-
ról? Lehetséges-e, hogy gyermekeink megértsék az evangé-
liumot? Melyik kor a legalkalmasabb arra, hogy a gyere-
kek halljanak az evangéliumról és arról, mi Isten akaratát?
Mit vár Isten a szülőktől, keresztszülőktől?**

KEDVES SZÜLŐ/NAGYSZÜLŐ/DÉDSZÜLŐ! KEDVES JÖVENDŐBELI SZÜLŐ!

Ha a fenti kérdések közül legalább az egyiket föltekerte már magának, akkor ez a rendezvény minden bizonnyal Önnek is szól! A nagyjából másfél órás alkalom keretén belül két nagyon tartalmas, a Vasárnapi Iskola Szövetség (www.visz.org) munkatársai által tartott előadást fogunk vetíteni:

„MIÉRT HIRDESSÜK AZ EVANGÉLIUMOT A GYERMEKEKNEK?”
(ELŐADÓ: DRASKÓCZY GÁBOR)

„A CSALÁD ÉS A GYÜLEKEZET FELELŐSSÉGE A GYERMEKEK FELÉ”
(ELŐADÓ: KERTÉSZNÉ IVÁNYI ÁGNES)

Amennyiben szeretne részt venni a rendezvényen, kérjük jelezze azt szerkesztőségünknek, mivel a vetítés helyszíne a létszámtól függően lesz meghatározva. Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

Tisztelettel,

*a családi est szervezői,
a Prágai Magyar Református
Missziós Gyülekezet*

„...hiszen ha egy gyerek jól produkál az iskolában, jók a bizonyítványai, jól dobja a labdát a kosárra, vagy jól focizik, balettozik, énekel, zongorázik, akkor a szakemberek nem ugálnak és nem mondják, hogy van itt egy gyerek, aki a halál felé menetel. Nekünk hívő embereknek az a különleges felelősségünk, hogy ezzel a szakterülettel foglalkozzunk kiemelten – azzal, amit a világ szakemberei észre sem vesznek.”

(idézet az egyik előadásból)

– A szeretet valami nagyon értékes, fontos dolog ahhoz, hogy az élet jó és értelmes legyen. Meg lehet lenni nélküle az életben, de ez teszi élvezhetővé, jóvá az életet. Ne várd, hogy téged szeressenek, hanem előbb te szeress. Ennek biztos lesz eredménye.

– Szeressük embertársainkat. Kivételesen minden embert lehet szeretni, minden hibájával és gyarlóságával. De szeretni nem könnyű. Mindig akad ok, hogy ne szeressünk, mindig történnek

olyan dolgok, amik nem éppen a szeretetet váltják ki belőlünk. De hát senki sem mondta, hogy egyszerű. Általában az értékes dolgok nem egyszerűek, de legalább próbáljuk meg.

Kosár Árpád

– Igen, meg kell, meg kéne újulni a szeretetben. A megújulás pedig csak úgy jöhet létre ha lezárjuk a múltat bocsánatkéréssel, megbocsátással, tanulságot levonva megújulva szeretetben.

– Nagyon nehéz Krisztus kérésének

eleget tenni. Sokszor nagyon sok erőnkbe kerül és Isten segítségével nélkül nem is lennénk rá képesek, de pont a hit által nagy dolgokat érhetünk el.

– Talán azokat szeretjük a legjobban, akikkel a legtöbb időnköt töltjük, a hozzánk legközelebb állókat. Szeretni mindenkit lehet, csak a módját kell megtalálni, hogy hogyan.

Leinveber Katalin

– Ha a szívünkben Isten munkálkodik, akkor a szeretetünk mindig „megújult” sugárzik az emberek felé. Akkor nem csak adventkor vagy karácsony napján tudunk szeretettel viselkedni, szólni másokhoz, hanem az ünnepek után is és a „kommersz karácsonyi buborék” kipukkadásának hatása december végén bennünket nem érint.

– Sokféle embert szeretünk. Meglepően sok mindenkit lehet szeretni. Nem mindig könnyű szeretni az embereket,

de Isten sosem kér tőlünk lehetetlent. Bármilyen feladat mellé ad elég erőt, bölcsességet és ebben az esetben szeretetet is, de nekünk ezt az ajándékot el kell tudni fogadnunk.

Majláth Dakos Denisza

GYÜLEKEZETI ALKALMAK

Istentisztelet:

Vasárnap 17.00 órától. (Prága 1, Klimentská 18, 3. emeleti gyülekezeti terem.)

Az istentisztelet idejére **gyermekmegőrzést vállalunk** (ugyanabban az épületben). Az igény bejelentése szombat estig a **+420-723-960913** telefonszámon lehetséges.

Biblióra: Havonta egyszer istentisztelet helyett; a következő biblióra **januárban lesz**, a téma ismét a Tízparancsolat – Mózes 2. könyve, 20. fejezet.

Konfirmációi felkészítés: érdeklődni a lelkipásztornál lehet.

A lelkipászor elérhetőségei: Éles György, cím: Třeboradická 45, Prága 8 – Kobylišy, telefon: **+420-776-387179**, e-mail: **eles.gyorgy@gmail.com**.

Énekkari próbák: szerdánként 18.30-tól, Nemzetiségek Háza, magyar kisebbség irodája, (Vocelova 3, Prága 2)

Pilzen, Teplice – a következő istentisztelet helyszíne és időpontja egyelőre ismeretlen.

Brünn – a következő istentiszteletre **2011. január 22-én 14.00 órai kezdettel** kerül sor. Cím: Radlická 8 („Krokodilos ház”).

Egyéb információ: **www.reformata.cz**

GYÜLEKEZETÜNK ÉLETÉBŐL

– Szeretettel felhívjuk azon Olvasóink figyelmét, akik betegség, vagy egyéb oknál fogva nem tudnak részt venni a karácsonyi istentiszteleten és szeretnének részesülni az úrvacsorában, hogy igényüket jelezhetik a lelkipásztornak, aki meglátogatja és háznál kiosztja az úri szent jegyeket.

– **A karácsonyi időszakban az ÜZENET korlátozott tartalommal fog megjelenni.** Ezúton köszönjük olvasóink megértését.

KARÁCSONYI ISTENTISZTELETI REND

A karácsonyi **úrvacsorával** egybekötött istentiszteletre **karácsony második ünnepén, december 26-án vasárnap** kerül sor,
a szokott időpontban,
délután 17.00 órai kezdettel.

*Kérjük Olvasóinkat,
tudassák a hírt ismerőseikkel.*

**Minden olvasónknak áldott
karácsonyi ünnepeket
kívánunk!**

ÜZENET – A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET HETILAPJA

Felelős szerkesztők: Éles György, Dienes Kornélia, Hlavács Pál, Simon Sz. Krisztina.

Lapunkat ingyenesen terjesztjük, de fenntartására bármilyen segítséget örömmel elfogadunk.

E-mail (hetilap rendelések - heti egyszeri küldés elektronikus formában): **uzenet@reformata.cz**

Banki kapcsolat: 7190131205/4000, **Számlanév:** Dienes Kornélia (Mađ. ref. sbor)

IBAN CZ7040000000007190131205, BIC (=SWIFT) BAWACZPP